

TÜRKİYE'DE KÖMÜRÜN GİZLİ MALİYETİ

GREENPEACE

Yazan:
Wendel Trio

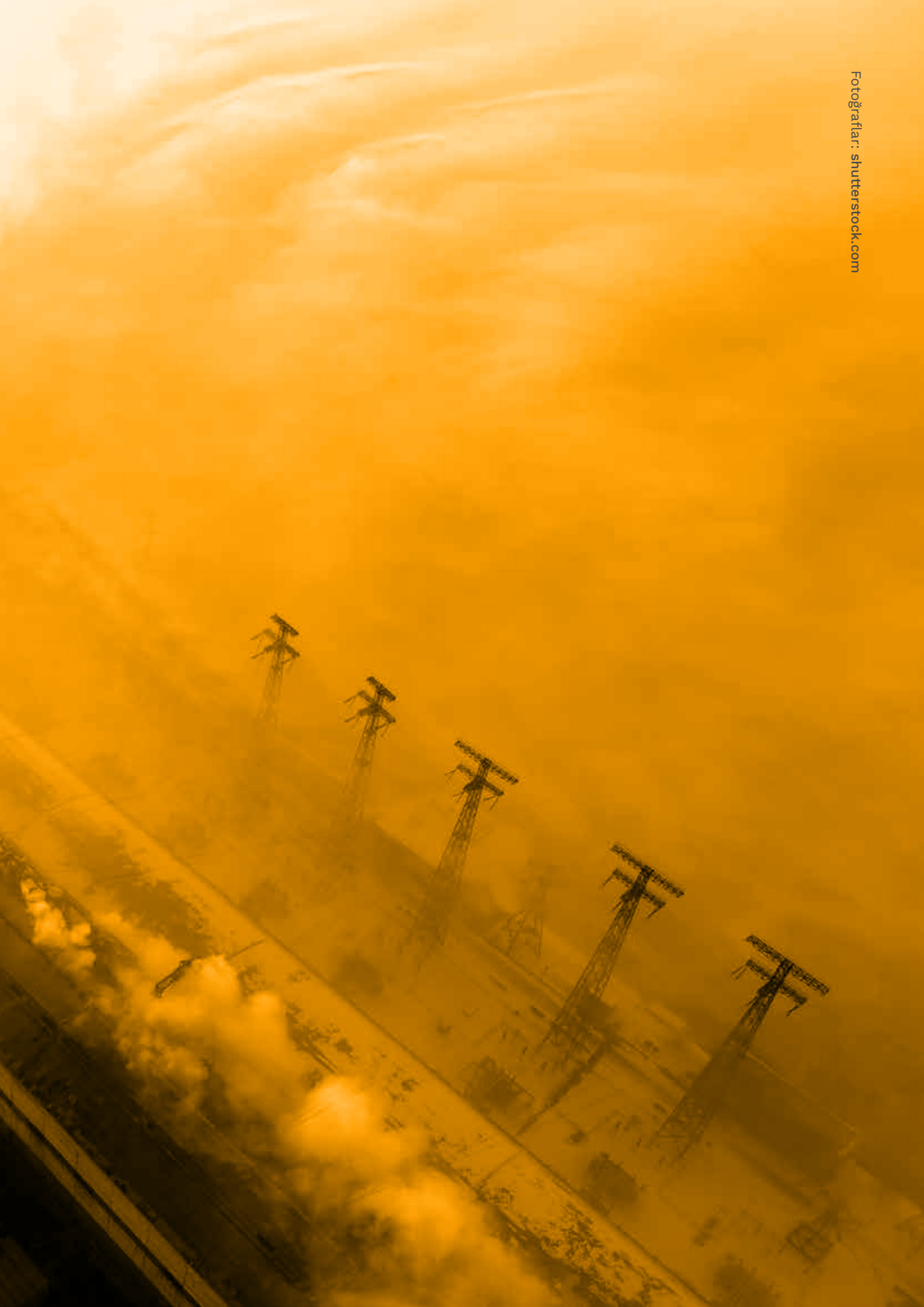
Yayımlayan:
Greenpeace Türkiye

Tasarım ve Mizanpaj:
Erhan Teksöz

Daha fazla bilgi için:
bilgi.tr@greenpeace.org

Greenpeace Türkiye
www.greenpeace.org/turkey

Mayıs 2026, İstanbul

GİRİŞ

9-20 Kasım 2026 tarihleri arasında Türkiye, Antalya'da 31. Birleşmiş Milletler (BM) İklim Zirvesi'ne ev sahipliği yapacak. Zirvenin dönem başkanı olarak Türkiye, dünya liderlerini 2023 yılında gerçekleşen taraflar zirvesinde ülkelerin verdiği toplu taahhüt doğrultusunda fosil yakıtlardan çıkış sürecine ilişkin bir uzlaşma sürecini yönetmek durumunda kalacak. Şu anda tartışmalar, küresel bir fosil yakıtlardan geçiş yol haritasının oluşturulması üzerinde yoğunlaşıyor. Türkiye'nin elektrik üretiminde kömür kullanımını azaltmak yerine artırmayı hedeflemesi, bu yol haritasında ilerleme sağlamayı güçleştirecektir. Bugün dünyanın karşı karşıya olduğu iklim krizini göz önünde bulundurduğumuzda, bu tutum kabul edilemez. Dahası, kömür kullanımında artış yolunda atılan bu adımlar halkın, ekonominin ve çevrenin değil; kirlenici kömür endüstrisinin çıkarlarına hizmet etmektedir.

Türkiye, Avrupa'nın en büyük kömür tüketicilerinden biri ve ülkede kömür kullanımının topluma çok büyük bir maliyeti var. Ne var ki bu maliyetlerin büyük bölümü gizli kalıyor ve kamuoyuna yeterince açıklanmıyor. Bu maliyetler arasında devlet sübvansiyonları, vergi muafiyetleri ve diğer mali destekler; kömür kirliliğinin halk sağlığına ve çevreye etkileriyle ilgili maliyetler; ayrıca kömür

santrallerinde üretilen elektriğin güneş ve rüzgar enerjisine kıyasla daha pahalı olması nedeniyle tüketicilerin ödediği yüksek elektrik faturaları yer alıyor. Kömürle elektrik üretiminin yerini daha ucuz ve temiz alternatiflerin alması; tüketicilerin ve vergi mükelleflerinin yükünü önemli ölçüde hafifletecek, hava kirliliği ve iklim değişikliğiyle mücadeleye katkı sağlayacak, çevre korumayı güçlendirecek ve tarımsal üretimi artıracaktır.

Bu raporda, Türkiye'de kömürün üç kategorideki gizli maliyetini sayısal olarak ortaya koyuyoruz: devlet sübvansiyonları, sağlık ve çevre üzerindeki etkiler ile pahalı kömür kullanımının ucuz yenilenebilir alternatiflere kıyasla yarattığı ek maliyetler. İklim değişikliğinin maliyetleri, su varlıklarının tükenmesi, tarımsal zararlar ve enerji güvenliği riskleri bu hesaplamanın dışında tutulmuştur; bu nedenle bu bilgi notunda sunulan rakamlar, eksiksiz bir maliyet tablosunu değil, bu rakamlar dahilinde bir maliyet alt sınırını göstermektedir.

Yapılan kaba tahminlere göre, Türkiye'de kömürün gizli maliyeti yılda 590 milyar Türk Lirası'nın üzerindedir. Bu tutar, hane başına yaklaşık 21.500 Türk Lirası'na karşılık gelmekte olup en düşük aylık emekli maaşının üzerindedir.

Tablo 1: Türkiye'de kömürün yıllık toplumsal maliyetine genel bakış (Dolar ve TL cinsinden kişi/hane başına)

Maliyet Kategorisi	Toplam (milyon TL)	Hane Başına Maliyet (TL)
Kömüre yönelik devlet sübvansiyonları ve destekleri	133.729	4.863
Kömür kullanımının sağlık ve çevre üzerindeki etkileri	398.167	14.480
Kömür kullanımının yenilenebilir enerji yerine tercih edilmesinden kaynaklanan ek elektrik maliyetleri	60.117	2.186
TÜRKİYE'DE KÖMÜRÜN TOPLAM GİZLİ MALİYETİ	592.013	21.529

Kaynaklar: OECD/Ember/HEAL/Shura (Referans kaynaklara metin sonundan erişebilirsiniz)

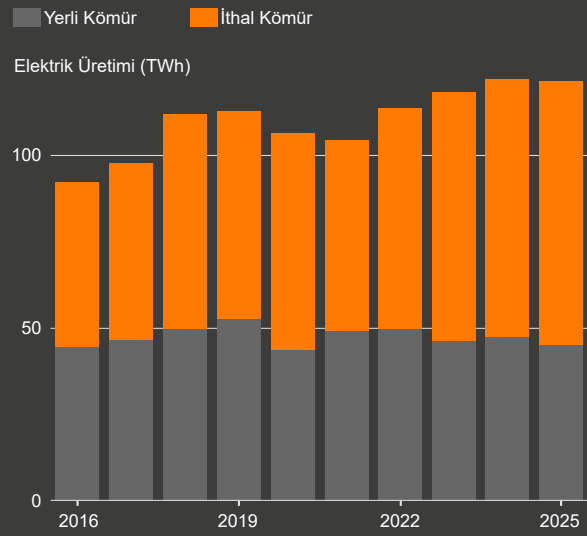
TÜRKİYE'DE KÖMÜRÜN MEVCUT DURUMU

Kömür, Türkiye'nin en büyük elektrik kaynağıdır ve Türkiye, Avrupa'nın en fazla kömür kirliliği yaratan ülkesidir. Ülkede toplam 22 Gigawatt (GW) kapasitesiyle 37 aktif kömürlü termik santral bulunmakta ve bu santraller, Türkiye elektriğinin yüzde 34'ünü karşılamaktadır. 2025 yılında kömürden üretilen toplam elektrik miktarı 121 Terawatt saat (TWh) olarak gerçekleşmiş; bunun yüzde 63'ü ithal kömürle çalışan santrallerden sağlanmıştır. Bu ithalatın maliyeti 2025 yılında 2.8 milyar dolar olarak hesaplanmıştır. Türkiye, yerli kömürünün büyük bölümünün verimli olmayan, devlet desteği olmadan ekonomik açıdan ayakta kalamayacak düşük kalorili linyit olması nedeniyle ithal kömüre büyük ölçüde bağımlıdır.

Devlet, 2023 Ulusal Enerji Planı'nda kömür elektrik kapasitesini 2035 yılına kadar 24.3 GW'a çıkarmayı öngörmektedir. 2022'den bu yana yeni bir kömür santrali devreye alınmamıştır ve inşaat aşamasında yeni santral yoktur. Ancak Afşin-Elbistan A santraline yönelik önemli genişleme planları, kömürün halk sağlığı, çevre ve ekonomi üzerindeki olumsuz etkilerini derinleştirecektir. Türkiye'de elektrik talebi, toplam üretim kapasitesinin oldukça gerisinde kalmakta; bu da kapasite fazlasına yol açmaktadır. Tahminlere göre kömür ve gaz santrallerinin dörtte biri nakit akışı açısından negatif görünüme sahiptir.

Türkiye, kömür kullanımını artırma planlarıyla kömürden küresel çıkış eğilimine karşı durmaktadır. 2025'in ilk yarısında kömürün küresel elektrik karışımındaki payı % 34.2'den % 33.1'e gerilemiştir. Türkiye ise bu süreçte Avrupa'nın en büyük kömür kaynaklı karbondioksit emisyonu yapan ülkesi konumuna gelmiştir.

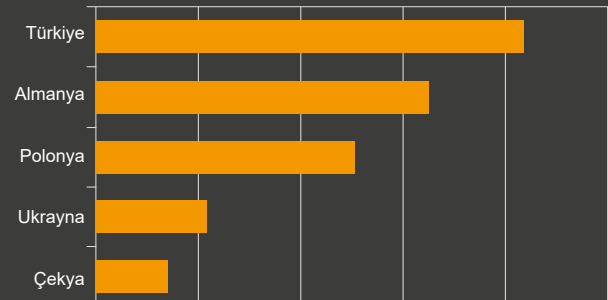
GRAFİK 1: 2016-2025 yılları arasında yerli ve ithal kömürle çalışan santrallerden kömür bazlı elektrik üretimi

Kaynak: EPIAŞ, TEİAŞ

(Ember 2026 Türkiye Elektrik Görünümü raporundan uyarlanmıştır.)

GRAFİK 2: 2024 yılında kömürden enerji üretiminden kaynaklanan karbondioksit (CO₂) emisyonlarında Avrupa'da ilk beş ülke (milyon ton)

Kaynak: Our World in Data

TÜRKİYE İÇİN ALTERNATİF SENARYOLAR

Türkiye, 2021 BM Genel Kurulu'nda 2053 yılına kadar net sıfır sera gazı emisyonuna ulaşma hedefini ilan etmiştir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından 2022 yılında yayımlanan Ulusal Enerji Planı, bu hedefe katkı sağlamayı amaçlamakta; ancak ülkenin karbonsuzlaştırılması için yalnızca sınırlı bir başlangıç çerçevesi sunmaktadır. BM Ticaret ve Kalkınma Konferansı (UNCTAD) için 2025 yılında hazırlanan bir çalışma, son dönemde hazırlanan daha kapsamlı karbonsuzlaştırma senaryolarını değerlendirmiş ve önemli miktarda enerji depolama sistemiyle desteklendiği takdirde güneş ve rüzgar enerjisinin çok daha yüksek bir paya ulaşabileceği sonucuna varmıştır.

2025 yılında kömür santrallerinde üretilen elektriğin tamamının güneş ve rüzgar enerjisiyle karşılandığı varsayımsal bir senaryoda, güneş ve rüzgar kapasitesinin yaklaşık %160 oranında

artırılması gerekmektedir. Güneş enerjisi üretiminin 2023-2025 yılları arasında iki katına çıktığı göz önüne alındığında, bu hedef zorlu olmakla birlikte ulaşılamaz değildir.

Bu senaryo, Türkiye'nin ve halkın enerji faturasını üç temel yoldan önemli ölçüde düşürecektir:

- Kömür üretim ve tüketimini destekleyen büyük devlet sübvansiyonlarının kademeli olarak kaldırılması
- Kömür kullanımının insan sağlığına ve çevreye doğrudan etkilerinden kaynaklanan maliyetlerin belirgin biçimde azaltılması
- Güneş ve rüzgar enerjisi üretim maliyetlerinin kömüre kıyasla daha düşük olması sayesinde hanelerin elektrik faturasındaki yükün hafifletilmesi

ADİL GEÇİŞ

Fosil yakıtlardan her türlü çıkış süreci adil, kapsayıcı ve iyi planlanmış olmalıdır. Son gelişmeler, kurumsal istikrarsızlık ve politika belirsizliğinin bedelini işçilerin ödeyeceğini açıkça göstermektedir. Nisan 2026'da Eskişehir'deki Doruk Madencilik tesisinden 100'den fazla madenci, aylarca birikmiş ücret ve kıdem tazminatlarını almak için bakanlık önünde açlık grevi yaparak 200 kilometrelik 'ekmek yürüyüşü' gerçekleştirdi. İzmir'deki Polyak Eynez Madeni ise 2026'nın başlarında ani bir devir nedeniyle binlerce işçiyi ekonomik açıdan belirsizliğe sürükledi, büyük çaplı iş bırakma eylemlerine ve işgallere sahne oldu. Benzer şekilde, Afşin-Elbistan A Termik Santrali ve madenlerinde çalışan işçiler de ağır çalışma koşullarını ve düşük ücretleri protesto etmek için defalarca eylem yaptı. Soma ise devlet destek mekanizmalarının bir geçiş planı olmaksızın sona ermesinin ne anlama geldiğini çarpıcı biçimde gözler önüne serdi: Konya Şeker, Soma Termik Santralini 2015'ten bu yana anlamlı bir yatırım yapmadan işletmiş, TKİ'ye 18 milyar liralık borç biriktirmiştir. Sübvansiyonlu satın alma mekanizması 2026'da sona erince kapatma kararı açıklanmış ve binlerce santral işçisi ile

santrale kömür sağlayan madenciler derin bir belirsizliğin içine sürüklenmiştir.

Bu nedenle, her türlü geçiş süreci; etkilenen işçilere ve topluluklara sosyal güvenlik ağları, ortak planlama ve hedefli geçiş destekleri gibi mekanizmalar aracılığıyla destek sağlamalıdır. Gelir desteği gibi uygulamalar, eski endüstriler gerilerken işçilere ve hanelere güvence sunmalı ve onları geçim sıkıntısından korumalıdır. Devlet, fosil yakıtlardan çıkış için ulusal bir yol haritası geliştirilmelidir. Bu yol haritasının hazırlanması sürecinde, etkilenen işçi ve toplulukların kendi geleceklerini tasarlama sürecine dahil edilmesi; sürdürülebilir ve temiz bir gelecek için sosyal ve ekonomik fırsatlar sunulması gerekmektedir.

2053 net sıfır hedefine ve iddialı yenilenebilir enerji hedeflerine ulaşmayı amaçlarken verimsiz kömür santrallerini yaşatmaya devam etmek gibi gelişkili politikaların bir arada sürdürülmesi, etkilenen işçilerin ve toplulukların üzerinde ağır bir yük oluşturmaktadır. Bu belirsiz politika ortamı ve eksik önlemler, toplum için yüksek bir sosyal bedel doğurmaktadır.

KÖMÜR ÜRETİM VE TÜKETİMİNE YÖNELİK DEVLET SÜBVANSİYONLARININ KALDIRILMASI

Hükümet, uzun yıllardır vergi mükelleflerinin parasını kullanarak kömür üretimine yatırım, fiyat ve satın alma garantileri ile vergi muafiyetleri ve maden işletme destekleri aracılığıyla katkı sağlamaktadır. OECD'nin tahminlerine göre, kömür üretim ve tüketimine verilen toplam destek yılda ortalama 511 milyon dolar düzeyindedir (2018 – Elektrik Piyasası Kapasite Mekanizmasının başlangıcı – ile 2024 yılları ortalaması).

Devlet, 2018'de Elektrik Piyasası Kapasite Mekanizmasını hayata geçirmiştir. Bu mekanizmayla devlet, düşük fiyatlar ve düşük kullanım oranları nedeniyle kapanma noktasına gelmiş olan verimsiz kömür, gaz ve hidroelektrik santrallerine mali destek sağlamaktadır. Kömür santrallerinin mekanizmadan en fazla yararlanan kesim olduğu

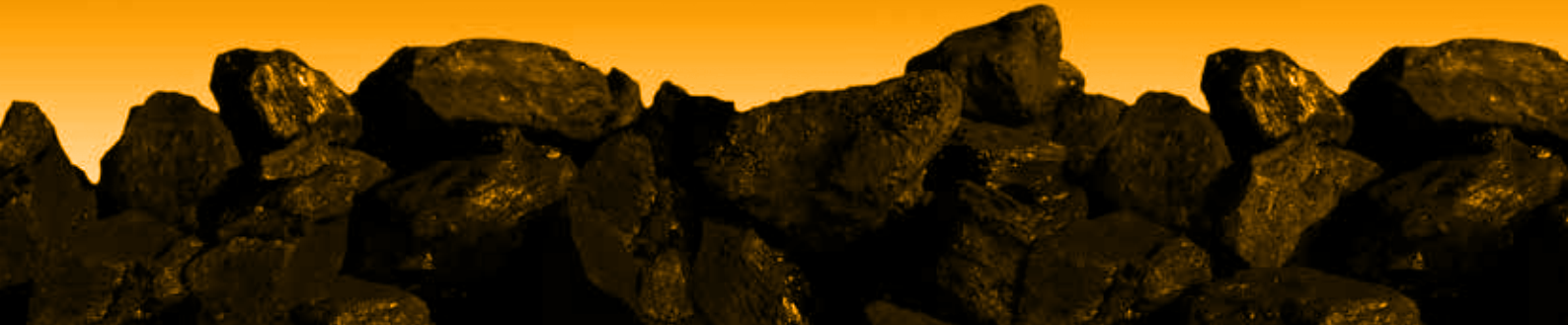
bilinmektedir. OECD verilerine göre mekanizmanın başladığı günden bu yana, elektrik üretimi yapmasalar dahi kömür santrallerine yılda yüz milyonlarca dolar aktarılmaktadır.

Bunun yanı sıra, devlet 2025 yılında yerli kömür kullanan termik santrallerden elektrik üretimini desteklemeye yönelik yeni bir elektrik fiyat garanti paketini onaylamıştır. Türkiye, devletin satın alma güvencesi çerçevesinde 2030 yılına kadar yerli kömür santrallerinden üretilen elektrik için megawatt saat başına 75 dolar ödeyecek. Ember'in hesaplamalarına göre bu sübvansiyonun toplam değeri, 4 yıllık süre için 8.7 milyar dolardır. Yerli ve ithal kömürü birlikte kullanan santrallere sağlanan destekler de dahil edildiğinde bu rakam 9.8 milyar dolara ulaşmaktadır.

Tablo 2: Kömür sübvansiyonlarının yıllık maliyeti (Dolar ve TL, kişi/hane başına)

	Milyon Dolar	Milyon TRY	TL/Kişi	TL/Hane
Mevcut Teşvikler	511	23,069	270	839
Alım Garantisi	2,450	110,659	1,294	4,024
TOPLAM	2,961	133,729	1,564	4,863

Kaynaklar: OECD/Ember (Referans kaynaklara metin sonundan erişebilirsiniz.)

KÖMÜR KULLANIMININ SAĞLIK VE ÇEVRE ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNDEN KAYNAKLANAN MALİYETLERİN AZALTILMASI

Kömür kullanımı, erken ölümlere, kalp-damar hastalıklarına, solunum yolu rahatsızlıklarına (astım ve bronşit gibi) ve nörolojik hasarlara yol açarak ciddi halk sağlığı sorunlarına neden olmaktadır. Kömürlü termik santrallerden yayılan kükürt dioksit, azot oksitleri ve ince partikül madde gibi kirleticiler, kömürün yakıldığı yerlerin yakınında olduğu kadar uzak bölgelerde de havayı önemli ölçüde kirlenmektedir. Sağlık ve Çevre İttifakı'nın (HEAL) analizlerine göre, Türkiye'de kömür kirliliğinin yol açtığı sağlık sorunlarının ekonomik maliyeti yılda 5,88 milyar Euro'ya ulaşmakta; bu tutar, Türkiye'nin yıllık sağlık harcamalarının %27'sine denk gelmektedir. Başka bir deyişle, sağlık bütçesinin dörtte biri diğer sağlık ihtiyaçlarına ayrılamamaktadır. 2019 yılında faaliyette olan kömür santrallerinin yol açtığı sağlık yükü son derece ağırdır: Yaklaşık 5.000 erken ölüm, çocuklarda 26.500 bronşit vakası, 3.000 erken doğum ve hastalık nedeniyle 1,4 milyonun üzerinde iş günü kaybı yaşanmıştır. İklim değişikliğinin dolaylı sağlık etkilerinin bu hesabın dışında tutulduğu ve dahil edildiğinde kömürün sağlık ile ekonomik etkilerinin daha da artacağı unutulmamalıdır.

Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı kömür santrallerinden kaynaklanan hava kirleticileri ve sera gazı emisyonlarını izliyor olsa da, bu bilgiler kamuoyuyla paylaşılmamaktadır. Bakanlık verileri açıklamaya zorlayan çeşitli hukuki girişimlerimize rağmen, bu şeffaflık eksikliği devam etmektedir.

Ayrıca, kömürün halk sağlığına yıllık 5.88 milyar Euro'ya mal olduğunu gösteren verilere rağmen, devlet bu santrallerin çalışmaya devam etmesini sağlamak için her yıl yüz milyonlarca dolar kamu fonu ayırmaktadır. Bu durum, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Cannavacciuolo ve diğerleri/İtalya kararında çerçeveselendirdiği "ciddi, gerçek ve tanımlanabilir risk" altındaki nüfusu koruma yükümlülüğüyle doğrudan çelişmektedir. Dolayısıyla Türkiye'nin kömür politikası yalnızca iklim, insanlar ve çevre için bir başarısızlık değil, riski aktif olarak finanse eden bir tercihtir.

Kömür yakımı; ağır metal emisyonları, kükürt dioksit ve azot oksitleri aracılığıyla asit yağmuruna ve toprak kirliliğine neden olarak ciddi çevresel ve tarımsal zarara yol açmaktadır. Bu süreç yeraltı suyunu kirlenmekte, ekosistemleri tahrip etmekte ve büyük miktarda karbondioksit salınmasına neden olmaktadır. Tarım alanında kirleticiler verimi düşürmekte, bitki ve hayvan yaşamını olumsuz etkilemekte ve toprak kalitesini bozmaktadır. Kömür yakımından kaynaklanan uçucu kül, toprağı ve yeraltı suyunu kirlen, doğal ekosistemleri ve bu ekosistemlerin topluma sunduğu hizmetleri önemli ölçüde zedeleyen arsenik, kadmiyum, krom ve cıva gibi zehirli ağır metaller bakımından zengindir. Shura'nın değerlendirmesine göre, kömür kullanımının çevre üzerindeki etkisinin maliyeti yılda yaklaşık 1.650 milyon Euro'dur.

Tablo 3: Kömür kullanımının sağlık ve çevre üzerindeki etkilerinin yıllık maliyeti (EUR ve TL, kişi/hane başına)

	mn EUR	mn TL	TL/kişi	TL/hane
Sağlık maliyetleri	5.880	310.782	3.634	11.302
Çevre maliyetleri	1.653	87.385	1.022	3.178
TOPLAM	7.533	398.167	4.656	14.480

Kaynaklar: HEAL/Shura

GÜNEŞ VE RÜZGAR ENERJİSİNE GEÇİŞLE ELEKTRİK FATURASINDAKİ DÜŞÜŞ

Son on yılda rüzgar enerjisi santrali kurulum maliyetleri %40, güneş enerjisi santrali kurulum maliyetleri ise %77 oranında gerilemiştir. Bu düşüş, güneş enerjisinden elektrik üretim maliyetini %69 oranında azaltarak güneş enerjisini Türkiye'nin en ucuz elektrik kaynağı haline getirmiş; birim üretim maliyeti 2025 itibarıyla 43 Dolar/MWh düzeyine inmiştir. Öte yandan Türkiye, mevcut rüzgar ve güneş kapasitesinin %83'üne eşdeğer olan 33 GW'lık batarya depolama projesi onaylamıştır. Bu girişim, Türkiye'yi depolama alanında Almanya ve İtalya'yı geride bırakarak Avrupa'da öncü konuma taşımakta;

şebeke esnekliğini artırmakta ve yenilenebilir enerji entegrasyonunu hızlandırmaktadır.

2025 yılında kömür santrallerinde üretilen elektriğin tamamının (121 TWh) güneş ve rüzgar enerjisiyle karşılandığı varsayımsal senaryoda, tüketicilerin elektrik faturasında kayda değer bir düşüş yaşanabilecektir. Ember'in hesaplamalarına göre, kömürün 125 Dolar/TWh'lik fiyatının yerine 114 Dolar/TWh'lik bir fiyatla 121 TWh güneş ve rüzgâr enerjisi üretilmesi, hane başına maliyetleri 2.100 Türk Lirası'nın üzerinde azaltabilir.

Tablo 4: 2025 yılında kömür santrallerinden üretilen 121 TWh elektriğin güneş ve rüzgar enerjisiyle ikame edilmesi durumunda yıllık elektrik faturasındaki olası düşüş (Dolar ve TL, kişi/hane başına)

	TWh başına Dolar maliyet	Milyon Dolar	Milyon TL	TL/kişi	TL/hane
121 TWh kömür enerjisi üretim maliyeti (ithal kömür dahil)	125	15.125 (2.800)	683.153 (126.468)	7.988 (1.479)	24.844 (4.599)
121 TWh güneş ve rüzgar enerjisi üretim maliyeti	114	13.794	623.035	7.285	22.658
TOPLAM FARK	-	-1.331	-60.117	-703	-2.186

Kaynak: Ember

SONUÇLAR VE TALEPLER

Tüm kömür santrallerinin kapatılarak yerlerine güneş ve rüzgar enerji tesislerinin kurulması, Türkiye’de elektrik üretiminin doğrudan ve dolaylı maliyetlerini önemli ölçüde azaltacaktır. Toplumsal faydaların toplamı hane başına 21.529 Türk Lirası’na ulaşacak; bu rakam, Türkiye’deki aylık en düşük emekli maaşını (20.000 TL) aşacaktır. Üstelik bu hesap, kömür kullanımının önemli katkı sağladığı iklim değişikliğinin hızlanmasından kaynaklanan toplumsal dolaylı maliyetleri içermemektedir.

Halkın elektrik faturalarını düşürebilmesi ve devletin bütçesini vatandaşlara daha iyi hizmet verecek biçimde yeniden düzenleyebilmesi için üç temel talep öne çıkmaktadır:

1. Kömürden Adil Geçiş:

Kömürden çıkışa dair acilen bir tarih verilmeli ve tüm fosil yakıt sübvansiyonları hızla kaldırılmalıdır.

2. Temiz Alternatiflere Geçişin Desteklenmesi:

Rüzgar ve güneş enerjisinin geliştirilmesi, enerji verimliliğine ve tasarrufuna yatırım yapılması, şebeke altyapısı ile batarya teknolojisinin ilerletilmesi gibi alanlarda temiz alternatiflere adil ve kapsayıcı bir geçiş planlanmalıdır.

3. Enerji Üretiminin Dışsal Maliyetlerinin İçselleştirilmesi:

Fosil yakıt tüketiminin dışsal maliyetlerinin (çevresel ve sağlık etkileri gibi toplum tarafından üstlenilen ama fiyatlara yansımaya maliyetler) kirletenlerin vergilendirilmesi ya da benzeri fiyat mekanizmaları aracılığıyla gerçek enerji maliyetlerine yansıtılmasını sağlamalıdır.

KAYNAKLAR

* Tüm maliyet tahminleri, aşağıda belirtilen mevcut çalışmalara dayanmaktadır. Bu çalışmalar farklı yıllara ait olup rakamlar ABD Doları veya Euro cinsinden ifade edilmiştir. Genel sonuç, kesin bir hesap yerine sorunun boyutuna ilişkin bir gösterge niteliği taşımaktadır.

* Bu raporda döviz kurları için 01/05/2026 tarihli OANDA web sitesindeki veriler kullanılmıştır: TRY/USD: 1-0,02214 ve TRY/EUR: 1-0,01892.

Fosil Yakıt Sübvansiyonları

- OECD/IISD: Fossilfuelsubsidytracker.com. Mayıs 2026 (Türkiye ve kömür filtresi seçilerek, 2018-2024 ortalaması)
- Ember: \$8.7 bn coal subsidy contradicts Türkiye's renewable goals (8,7 milyar dolarlık kömür sübvansiyonu Türkiye'nin yenilenebilir enerji hedefleriyle çelişiyor). Ekim 2025

Sağlık ve Çevre Üzerindeki Etkiler

- HEAL: Chronic coal pollution Turkey (Türkiye'de kronik kömür kirliliği). 2021
- Shura: The external cost of fossil fuel use in power generation, heating and road transport in Turkey (Türkiye'de elektrik üretimi, ısınma ve karayolu taşımacılığında fosil yakıt kullanımının dışsal maliyeti). 2020

Elektrik Faturasındaki Azalma

- Ember: Renewables cut annual electricity bill by one month in Türkiye (Yenilenebilir enerji Türkiye'nin yıllık elektrik faturasını bir aylık düzeyde azalttı). Mart 2026

Diğer Kaynaklar

- Ember: Türkiye Elektrik İncelemesi 2026. Nisan 2026
- Türkiye Cumhuriyeti Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı: Türkiye Ulusal Enerji Planı. 2022
- UNCTAD: Decarbonizing the Turkish power sector (Türk enerji sektörünün karbonsuzlaştırılması). Ocak 2025
- JEEP: Türk elektrik piyasasında kapasite ödemeleri: bir zorunluluk mu yoksa politika mı? Kasım 2023
- Anka Haber Ajansı: Türkiye asgari emekli maaşını 20.000 Türk Lirası'na yükseltiyor. Mayıs 2026

GREENPEACE

Greenpeace çevreyi korumak ve barışı desteklemek için faaliyet gösteren bağımsız küresel bir organizasyondur.

Bağımsızlığını korumak için Greenpeace hiçbir devlet veya şirketten bağış kabul etmez. Greenpeace 1971’de gönüllüler ve gazetecilerle dolu küçük bir tekneyle, Amerika’nın yeraltı nükleer test yaptığı yer olan Alaska’nın kuzeyindeki Amchitka adasına doğru yelken açtığı günden beri çevre sorunlarına karşı kampanyalar yürütüyor. “Tanıklık etme” ve “şiddetsiz eylem” geleneği ve gemileri hâlâ Greenpeace kampanyalarının vazgeçilmezidir.

Greenpeace Türkiye

www.greenpeace.org/turkey/

bilgi.tr@greenpeace.org